

χαρίεις, καὶ εὐθαρσής, ἀπεδὼν περὶ τὸ φορικτὸν ἐκεῖνο ἰσπανικὸν δόγμα τὸ ἀπαγορευθὲν νὰ ἐγγίση τις τὴν βασιλίτσαν. Εἶχεν ἄρα χρεῖαν ἄλλων προτερημάτων διὰ ν' ἀποκτήσῃ τὴν εὐνοίαν ἡγεμόνος ἀσθαινοῦς, καὶ βασιλίσσης ἐρωτολήπτου;

Ἵπῃρξε λοιπὸν εὐτυχής ὡς ὁ Ποτέμκην, ἀλλ' ὄχι καὶ μεγαλοφυής ὡς ἐκεῖνος. Καταγόμενος ἀπὸ γονέων εὐπατριδῶν μὲν ἀλλ' ἐνδεῶν, κατατάχθη περὶ τὸ 16 ἔτος τῆς ἡλικίας του ἐν τῇ βασιλικῇ φρουρᾷ, καὶ μόλις ἦτο εἰκοσιπενταετής ὅτε διορίσθη πρωθυπουργός· ἐνυμφεύθη δὲ καὶ αὐτὴν τοῦ βασιλέως τὴν ἀνεψιάν, καὶ συνετώρευσε, εἰς ἐξουσίαν πᾶσαν τιμὴν καὶ πᾶν ἀξίωμα, ὀνομασθεὶς βραδύτερον καὶ ἀρχιστράτηγος καὶ μέγας στόλαρχος.

Ὅταν τὸ προσεχές ἔτος, κατὰ τὰς ἐργὰς τοῦ Πάσχα, καθ' ἃς ἀνανεοῦνται ἐν Παρισίῳ τὰ θεατρικὰ συμβόλαια, θέλουσι κατασκηνώσει, ὡς συνήθως, οἱ ὑποκριταὶ ἐν τῷ βασιλικῷ παλατίῳ ζητοῦντες θέσιν, θέλουσιν ἐρωτήσῃ περιπαθῶς τί ἔγεινεν ὁ γέροντος φίλος των. Ὁ πρίγκηψ τῆς Εἰρήνης ἡγάπα νὰ ἀναστρέφεται μετ' αὐτῶν, νὰ ζητῇ πληροφορίας περὶ τῶν συμφερόντων ἐνὸς ἐκάστου, νὰ συντρέχῃ ἐλοῦς διὰ τῶν συμβουλῶν καὶ τῶν μικρῶν χρηματικῶν του μέσων, καὶ ν' ἀκούῃ ἀνέκδοτα τῆς σκηνῆς. Οὐδεὶς ἐγνώριζεν ὡς αὐτὸς τὴν κατάστασιν τῶν κατὰ τὰς ἐπαρχίας θεάτρων, καὶ οὐδεὶς διετήρει τοσούτω ἀκριβῶς ἐν τῇ μνήμῃ τὰ ὀνόματα καὶ τὴν βιογραφίαν τῶν ὑποκριτῶν. Αὐτοὶ ὁμῶς ἠγνόουν τίς ἦτο, διότι ἀπέκρυπτεν ἐπιμελῶς τὰ παρελθόντα μεγαλειᾶ του, καὶ μόνον ἐγνώριζον ὅτι ὠνομάζετο Ἐμμανουήλ. Ποσάκις προέτειναν πρὸς αὐτὸν νὰ τὸν προσλάβωσιν ὡς ὑποβολέα, ἢ ἐπιστάτην, ἢ καὶ ὡς πρόσωπον δραματικόν. Ἀλλ' αὐτὸς ἀπεκρίνατο μετριοφρόνως ὅτι δὲν εἶχε τοιοῦτην ἱκανότητα, ἢ ὅτι ἐπήρκει διὰ τοῦ εὐτελοῦς εἰσοδήματος του εἰς τὰς ἀπολύτους ἀνάγκας του.

Καὶ ὁμῶς διὰ τοῦ εὐτελοῦς αὐτοῦ εἰσοδήματος συνέτρεχε πολλάκις τοὺς δυστυχεῖς, στενοχωρούμενος καὶ ζῶν δι' ὀλίγων, αὐτὸς δὲ πάλαι ποτέ πολυτελῆς καὶ μεγαλοπρεπέστατος. Καὶ ἐκεῖνος ὅστις διεχειρίσθη ἄλλοτε ἀνευθύνως τοὺς θησαυροὺς τῆς Ἰσπανίας καὶ τῶν Ἰνδιῶν, κατήγγυσε σήμερον διὰ τῆς πτωχείας του (1) τοὺς συκοφαντήσαντας αὐτὸν ὡς ληστεύσαντα τὰ δημόσια, καὶ παραλαβόντα ἑκατομμύρια κατὰ τὴν ἐκ τὴν ἐκ τῆς Ἰσπανικῆς Χερσονήσου ἀναχώρησίν του.

Αὐτὸς λοιπὸν ὁ κατοικήσας τὰ ἀέραντα τῆς Ἰσπανίας ἀνάκτορα, ἀπέθανεν ἐν ζωματίῳ στενῷ καὶ ζωφερῷ ἀσθήμου τινὸς ὁδοῦ τῶν Παρισίων· καὶ αὐτὸς ὅστις κατεπολεμήθη ἄλλοτε ὑπὸ τόσων ἐχθρῶν, καθ' οὓς ἐγένοντο καὶ συνωμοσίαι καὶ στάσεις, αὐτὸς ὅστις ἐκρύβη ἐντὸς ψάθης ἐν Ἀραγγοῦέζῃ διὰ νὰ σωθῇ, καὶ ὅστις, συλληφθεὶς, περιυδρίσθη ὑπ' ὄχλου ἀφηνιά

ζωτος, ἐκοιμήθη ἀτάραχος ἐπὶ τῆς κλίνης του περὶ τὸ ὀγδοηκοστὸν ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας του!

Τὸ 1836—38, ἐδημοσίευεν ἐν Παρισίῳ ὑπομνήματα ἢ μᾶλλον ἀπολογία, δι' ἧς ἀπέκρουε πρὸς τοὺς ἄλλοις ὡς ἐπίβουλον τὴν φήμην τῶν μετὰ τῆς βασιλείας ἀθεμίτων σχέσεών του. Ἐὰν τὰ ὑπομνήματα ταῦτα συνετάχθησαν παρ' αὐτοῦ, ἔπεται ὅτι δὲν ἦτο ἀμαθής, ὡς δυσχυρίσθη ἡ ἱστορία. (2)

N. A.

Ἡ ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΠΟΙΗΣΙΣ ἸΤΑΛΙΔΟΣ.

Μετάφρασις.

Παρῆλθ' ἐν ἔτος, φίλοι μου, κ' ἐν βέδαν ἀμαράνθη,
Στοιή τῆς κεφαλῆς μου.
Τίς ν' ἀνατῆσθ δέοναται τοῦ ἑαρός μου τ' ἀνθη,
Τὰ μῦρα τῆς ζωῆς μου;

Παρῆλθ' ἐν ἔτος, κ' ἔχασα τῆς ἡδῆς ἕνα κρίνον,
Ἄδαμαντά της ἕνα.
Ὡ! ποῖος μὲ παρηγορεῖ τὴν δρόσον ἐπιγύνων
Εἰς κάλλη μαραμένα;

Παρῆλθ' ἐν ἔτος, φίλοι μου, καὶ μία ταυτοχρόνως
Παρήμασεν ἐλπίς μου.
Πῶς πάλιν ν' ἀνανεωθῇ ὁ περασεμένος χρόνος,
Τὸ θάρρος τῆς ψυχῆς μου;

Σὺ μόνη τ' ἀνθη, Ἀρετὴ, ἀμάραντα φυλάττεις
Εἰς πᾶσαν ἡλικίαν·
Τὸ κάλλος τὸ ἀληθινὸν σὺ μόνον ἐγχαράττεις
Εἰς ἀγαθὴν καρδίαν.

Τῆς ἀρετῆς οὐδέποτε τὸ θάρρος καταβάλλει
Ἐλπίς ἀποδημοῦσα,
Ἀλλ' εἰς τοῦ νοῦ τῆς τὰς πτυχὰς ἐλπίς ἐκλάμπει ἄλλη,
Τὴν πρὶν ζωογονοῦσα.

G. X. Z.

(1) Ὁ πρῶτος βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Φίλιππος ἐχορήγηε πρὸς αὐτὸν σύνταξιν δύο χιλιάδων γραγγῶν κατ' ἔτος.

(2) Ὁ Thiers (αὐτ.) ἐπιδαψυλεύει πρὸς αὐτὸν τὰ ἐπίθετα ταῦτα· vain, léger, paresseux, ignorant, fourbe et lâche.